

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 9. S. Domus violatores diuinitus puniuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

Nicolaus igitur vita functus ab vrbe Roma Lauretum defertur. Ibi funus maximo apparatu factum, & absoluto dudum sepulcro corpus illatum, lapisque superpositus cum hoc titulo.

HIC HABITABO QVONIAM ELEGI EAM.

Exstat hodie in templo Lauretano stragulum ingens ex veste Attalica, quod vndique ambit fascia prægrandis ex holoserico villosa, nigro, quâ gentilitijs Gaetanæ familiæ insignibus, quâ crucibus aureis magnificè distincta; haud obscurum magnifici funeris argumentum.

Lapidum, calcisue particulas ex sacrosancta Domo auferentium temeritas diuinitus vindicatur.

Cap. VIII.

Viñ. Brig.

Eodem ipso anno, qui fuit à Christo nato M. D. LXXXV. nouo miraculo intellectum est, quantæ curæ sit Deo Lauretana Domus. Lapidis fragmentum relatum est ex Sicilia, cuius ablati, & culpa vetustior, & pœna longinquior Panormitanus ciuis viginti ante annis Lauretum profectus lapidè è sacra surripuerat cella. Nec quantacumque pietatis in temerario facto species, aut interdicti Pontificalis igr. oratio diuinam auertit iram. Domum regressus graui extemplo implicatur morbo: ac ne repentini mali causa dubia foret, quotannis circa id tempus, quo culpam admiserat, poenam luebat. Septembri mense, aut certe Octobri, deficientibus subito viribus atroci vrgebatur febrî. Nec medentium iudicio naturalis vlla morbo suberat causa, & ipse culpam pietatis nomine inuolutam minime agnoscebat. Tenuit ea res annos viginti: per quos annos insanabili morbo nec causa, nec finis inueniebatur. Ad extremum cum alia nulla causa appareret redeuntis in orbem mali; religio subiit ægrum animum, & conscientia stimulante sacerdoti vulnus aperuit.

Ille

Ille enimvero temerariam pietatem talis morbi originem esse ait, impense monens, vt sacro lapide restituto, salutem in tuto locaret suam. Haud surdis hæc auribus dicta. Aeger veluti coelesti voce iussus, lapidem eidem tradit remittendum, vnde olim ab se fuerat ablatus. Nec mora. saxo illo reddito, æger valetudinem recepit. Et res satis testata. Io: Baptista Carminata Societati Iesu Præpositus in Sicilia Prouincia, sacrum lapidem cum litteris totam rem enarrantibus Romam destinauit ad Cardinalem Vastauil lanum Laureti Patronum. Ille eundem lapidem Leonorio Lauretano Præsidi cum Siciliensibus litteris transmissum suo reponi loco iussit. Leonorius ergo simul ac primum ad Lauretum perlatus est lapis; solemnibus supplicatione indicta, obuiam ei procedit ad portam. Inde saxum miraculo clarum, quanta maxima potest pompa ad sacram defertur Aedem. Mira res dictu, visuque. Vix sacrosanctæ Domui illatum erat, cum statim (tanquam Deo monstrante) vacuus apparuit locus, vnde viginti ab hinc annis fragmentum illud auulsum esse constabat. Reposito in suum locum nota addita index miraculi, comprimendæ peregrinorum audaciæ. Per ea quippe tempora in minoribus lapidum fragmentis noua subinde mortalium temeritas noui prodendi exempli materiam Deo præbuerat. Multa inuenio exempla multorum, qui idem ausi celeriter pœnas dederunt stultitiæ suæ, quoad malis docti ablata reddiderunt. Ea nos, ne similitudo satietatem pariat, omittemus. Nec sacrorum lapidum maior, quam calcis interlitiæ, qua lapides colligantur inter se, per idem ferme tempus Dei cura exstitit. Alexandria vrbs est Longobardiæ haud ignobilis, in Alexandri Tertij Pontificis Maximi gratiam à fœderatis ciuitatibus condita appellataque. Huius ciuis Lauretum profectus paululum calcis furto abstulerat è sacrosancta Virginis cella. Inde domum regressus comminutam calcem simul cū cerea agni coelestis effigie includit argento. Cæterum stulta pietas

G g Deo

Deo Deiparaeque grata haudquaquam fuit. Vbi primum ille thecam (incertum quam ob causam) de coniugis suæ collo suspendit, Dæmonum Dux eam inuasit, cum non exigua satellitum suorum manu. Iamque annum nonum infelix mulier non sine ingenti viri sui dolore miseris vexabatur modis; cum remedium illi diuina benignitas obtulit. Io: Baptista Vanninus Sacerdos è Societate Iesu per id tempus Alexãdriæ sermones sacros de more habebat ad populum. Is vbi rem cognouit ex ipso viro, tanti mali authore, hortatur eum, vt sacrum illum restituat puluerem, si fecerit, haud dubie coniugem breui ab exagitatore Diabolo liberam fore. Facile persuasum. Ergo ille sacram calcem theca exemptam Vannino ipsemet tradit, orans, vt primo quoque tempore remittat eam Lauretum. Nec alterutrum spes fefellit. Paucis intermissis diebus, non tam exorcismorum vis, quam B. Mariæ deprecatio ex obsessæ mulieris corpore tres Dæmones exagitatores excussit. Confestim igitur Vanninus creditam sibi calcem theca inclusam Lauretum ad Rectorem Societatis Iesu destinat, rogans per litteras, vt simul quod ablatum erat Lauretanæ restitueret Domui, simul miseræ illi feminæ pacem, ac veniam à B. Virgine oraret: quo scilicet cæteris vexatoribus Diabolis expulsis, pristinam ei redderet sanitatem. Quod deinde ita vt orauerat, euenisse compertum est. Relata calx honesto asseruatur loco, documentum mortalibus, ne tale quid audeant. Exstant quoque Vannini litteræ. Tertio Idus Nouembris, Anno M. D. LXXIX. datæ, miraculi testes.

Epi-